

Arrest

nr. 312 082 van 29 augustus 2024
in de zaak RvV X II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Op 19 mei 2022 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 5 juni 2023 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Op 14 december 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Afghaans staatsburger te zijn van Pashtoun-origine, geboren op [...] Jaddi 1381 ([...]01/2003) in de provincie Lagman, district Sarghai te Dhara Ghar. U verbleef hier uw hele leven. U verklaarde geen job te hebben, noch naar school te zijn geweest. U verklaarde niet te kunnen lezen en schrijven. U bent verloofd met S., de dochter van uw paternale oom.

U verklaarde dat uw broer, R., gedurende een zevental jaar werkte als officier voor het Afghaans Nationaal Leger. Uw vader was schoolhoofd en werd hierdoor nadien malik van het dorp voor ongeveer vier jaar. Ongeveer anderhalf jaar voor de val van de overheid ontving uw vader reeds een dreigbrief waarin stond aangegeven dat hijzelf en uw broer moesten stoppen met werken voor de overheid. Jullie namen de bedreiging niet serieus en uw vader en broer zetten hun werkzaamheden verder. Jullie kenden in de hieropvolgende periode geen verdere problemen.

Uw broer stopte zijn werkzaamheden bij de machtsovername en kwam de dag nadien vanuit Kunar naar huis. Hij had vernomen dat er amnestie zou verleend worden aan mensen die voor de voormalige overheid werkten en achtte het veilig terug te keren. Twee dagen na de machtsovername werden uw vader en uw broer door de taliban bij jullie thuis opgepakt en meegenomen. U was op dat moment niet thuis, maar bij uw paternale oom.

Uw paternale oom zond u vijf dagen na de val van de overheid het land uit. Kort nadien kreeg u het nieuws dat het dode lichaam van uw broer naar uw huis was gebracht.

U reisde Afghanistan uit rond augustus 2021. U reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België waar u op 28 december 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Na uw vertrek verhuisde uw moeder samen met uw achtergebleven familieleden naar uw maternale oom. Van uw vader is tot op heden geen nieuws.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw taskara, kopieën van documenten met betrekking tot de job van uw broer in het leger, fotokopieën van foto's van uw broer in dienst, fotokopieën van foto's van u en uw broer samen, kopieën van documenten van uw vaders werk als schoolhoofd, waaronder certificaten, en kopieën van documenten van uw vaders werk als malik.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden aan u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit het persoonlijke onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest gedood te worden door de taliban omwille van de job van uw vader als malik en het feit dat uw broer voor het Afghaanse Nationale Leger tewerkgesteld was. Er dient echter te worden vastgesteld dat uw asielrelaas gekenmerkt wordt door verscheidene doorslaggevende ongeloofwaardigheden en onwaarschijnlijkheden, alsook kunnen enkele markante incoherenties worden opgemerkt, waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan de door u naar voren geschoven asielmotieven en voorgewende vrees.

Vooreerst kan geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweerde minderjarige leeftijd. U gaf tijdens uw inschrijving bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat u op het ogenblik van het interview toen minderjarig zou zijn. Zo verklaarde u op 28 december 2021 dat u 16,6 jaar oud bent. Dit zou betekenen dat uw administratieve geboortedatum [...]06/2005 zou zijn (Fiche Niet Begeleide Minderjarige, dienst Voogdij, dd. 14/01/2022 in administratief dossier). Op het CGVS verklaarde u dat uw leeftijd volgens uw taskara 18 jaar oud zou zijn (CGVS, p. 4). Op de kopie van uw taskara is uw leeftijd evenwel niet leesbaar. Op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven), werd ten andere vastgesteld dat uw minimumleeftijd hoger zou liggen dan u beweerde. Uit dat onderzoek is immers gebleken dat u op 14 januari 2022 reeds een leeftijd had van 21,5 jaar oud met een standaarddeviatie van 2 jaar. Dit wil zeggen dat u op 14 januari 2022 minstens 19,5 jaar oud was en u dus wel degelijk reeds ouder dan 18 jaar oud was. Dat u dan op het moment van uw inschrijving bij de DVZ op 28 december 2021 slechts 16,6 jaar zou geweest zijn, is dan ook logischerwijs niet aannemelijk.

Verder gevraagd of u gekend staat onder een andere alias of naam verklaarde u van niet (CGVS, p. 4). Blijkt echter dat u in Bulgarije geregistreerd staat onder een andere naam, i.c. G. A., K. geboren op [...]01.2004 (Administratief dossier, Document Dublin Unit Bulgarije). In Oostenrijk staat u dan weer geregistreerd onder A. K., geboren op [...]01.2004 (Administratief dossier, Document Unit België). In België liet u zich registreren onder de naam M. K..

De vaststelling dat u voor verschillende overheidsinstanties leugenachtige verklaringen aflegde aangaande uw naam én u zich voor de Belgische asielinstanties bovendien ook ten onrechte poogde te laten registreren als een minderjarige is geenszins ernstig en houdt dan ook reeds een negatieve indicatie in voor uw gehele geloofwaardigheid. Er kan immers in alle redelijkheid van u, die beweert omwille van een vrees voor uw leven uw land van herkomst te hebben verlaten, verwacht worden dat u ten aanzien van de overheidsinstanties van de landen waar u internationale bescherming vraagt of die u mogelijks internationale bescherming kunnen geven, duidelijke en waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt aangaande uw persoon.

Dat u herhaaldelijk poogde de verschillende asielinstanties te misleiden is dan ook niet ernstig en doet dan ook reeds ernstig afbreuk aan uw geloofwaardigheid en uw beweerde nood aan internationale bescherming.

Rekening houdende met voorgaande moet dan ook worden vastgesteld dat u uw identiteit niet heeft aangetoond.

De kopie van de taskara die u voorlegde, kan mede in het licht van wat hierboven werd opgemerkt, logischerwijs niet als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs van uw identiteit worden aangenomen. Bovendien zijn kopieën sowieso makkelijk te vervalsen en kan aan een loutere kopie geen objectieve bewijswaarde worden toegekend. U kan daarenboven ook niet aan de hand van éénsluitende verklaringen uw onvermogen uw originele taskara voor te leggen rechtvaardigen. Zo verklaarde u bij de DVZ alsook aanvankelijk ten aanzien van het CGVS dat u uw originele taskara onderweg verloor (zie interview DVZ vraag 25 en CGVS, p. 4). Later tijdens uw persoonlijk onderhoud gevraagd waar uw originele taskara is, verklaarde u dat deze in Afghanistan ligt (CGVS, p. 11). Het mag duidelijk zijn dat ook dit uw geloofwaardigheid geenszins ten goede komt.

Volledigheidshalve kan hier nog volgende aan worden toegevoegd. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)).

Daarenboven verklaarde u dat u voor uw komst naar België in de verschillende landen waar u passeerde louter vingerafdrukken gaf, maar nergens een verzoek om internationale bescherming indiende (CGVS, p. 24). Dat u ook hierover liegt, en nalaat te vermelden dat u een verzoek indiende in Bulgarije en Oostenrijk, wijst er, in combinatie met uw ongerijmde verklaringen aangaande uw persoonsgegevens (zie supra), nog maar eens op dat u bepaalde informatie voor de Belgische asielinstanties wenste verborgen te houden, dan wel deze bewust trachtte te misleiden, en doet dan ook logischerwijs verder afbreuk aan uw gehele geloofwaardigheid (Administratief dossier, Eurodac search result).

Naast voorgaande moet voorts ook worden opgemerkt dat u het CGVS hoe dan ook niet heeft weten te overtuigen van de waarachtigheid van uw verklaringen.

Vooreerst slaagde u er niet in het profiel van uw vader als malik aannemelijk te maken.

Zo liet u vreemd genoeg na eerder gewag te maken van de job van uw vader. Zo vermeldde u bij uw registratie als minderjarige noch tijdens uw DVZ-interview iets over de job van uw vader als malik (DVZ, minderjarigheidsfiche, p. 4 en DVZ, CGVS-vragenlijst, vraag 5). Dit betreft nochtans een essentieel element binnen uw asielrelaas - uw vaders beweerde job ligt immers mee aan de basis van de bedreiging die uw familie zou hebben gekregen en de problemen die uw familie na de machtsovername zou gekend hebben én vormt de aanleiding voor uw vertrek uit het land - en er kan dan ook in alle redelijkheid verwacht worden dat u uw vaders werkzaamheden wel degelijk ook eerder bij de DVZ zou hebben aangehaald. Dat het interview bij de DVZ een 'klein' interview was en de tolk u daar zei dat u alles kort moest vertellen, kan niet worden aangenomen. Los van het feit dat u hier niet verder komt dan het uiten van blote beweringen, spreekt u zichzelf hier duidelijk tegen. Immers, aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd u uitdrukkelijk gevraagd of u alle essentiële elementen had weergegeven tijdens uw interview bij de DVZ en of alles in het verslag stond. U antwoordde bevestigend en verklaarde uitdrukkelijk dat u alle essentiële elementen had aangebracht (CGVS, p. 3). Ook al merkte u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS ook op dat de tolk bij de DVZ u zei dat u alles kort moest vertellen, u haalde nergens aan dat u essentiële elementen niet had kunnen aanbrengen en dat u de job van uw vader niet ter sprake had kunnen

brengen. De thans geuite loutere postfactum verklaring in een poging de flagrante omissie betreffende het werk van uw vader te vergoelijken, snijdt dan ook geen hout.

Verder bent u ook niet in staat overtuigend te vertellen over de job van uw vader als malik. Zo kan u geen enkele anekdote vertellen of weet u niet wie uw vader in de functie van malik voorging (CGVS, p. 15-16). U verklaarde dat hij nooit over zijn job sprak. Ondanks herhaaldelijke pogingen enige informatie aangaande uw vaders werkzaamheden als malik te verkrijgen, overstegen uw antwoorden het algemene niet. U kwam niet verder dan te stellen dat hij stempels op taskara's zetten en dat hij af en toe jirga's deed. U kon verder niets vertellen, geen incident, geen verhaal noch iets over zijn dagelijkse bezigheden (CGVS, p. 15-16). Gelet op het feit dat hij deze job volgens uw verklaringen gedurende vier jaar uitoefende, is dit dan ook niet ernstig. Gezien uw verklaring dat uw vader jirga's leidde én gelet op de aanwezigheid van de taliban in uw regio (CGVS p. 11 en 15), werd u nog gevraagd iets te vertellen over bemiddeling ingeval van problemen tussen dorpelingen en de taliban. Opnieuw moest u het antwoord schuldig blijven en beperkte u zich tot 'daar weet ik niets van' (CGVS p. 11). Dat u, die samenwoonde met uw ouders, niets concreet kan vertellen over uw vaders werkzaamheden én zelfs bij de DVZ dit relevante element niets eens vermeldde, ondermijnt uw geloofwaardigheid dienaangaande dan ook compleet.

De kopieën van de documenten die u voorlegde inzake de werkzaamheden van uw vader als malik kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen, daar waar deze vooreerst enkel een ondersteunende bewijswaarde kunnen leveren in het kader van geloofwaardige verklaringen, wat hier duidelijk geenszins het geval is. Bovendien kan hier nogmaals herhaald worden dat aan kopieën sowieso geen bewijswaarde kan worden toegekend. Dient hier voorts ook te worden opgemerkt dat u ook geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs voorlegde ter staving van uw vaders identiteit. Dat de persoon op wiens naam de stukken, die de beweerde werkzaamheden van uw vader als malik zouden moeten aantonen, staan ook daadwerkelijk uw vader betreft, blijkt dan ook op geen enkele manier uit deze stukken.

U kan bovendien ook geen enkele duiding geven bij de door u voorlegde stukken. Op een van de voorgelegde stukken las de protection officer de opmerking 'From the people of Japan' (zie administratief dossier). U gevraagd wat uitleg te geven over de band tussen uw vaders werk als malik en Japan, kon u ook dit niet verduidelijken of uitklaren. Uw opmerking dat dit stuk niet u toebehoort, kan in deze totaal niet overtuigen. U nog gevraagd of uw vader ooit iets vertelde over zijn job gerelateerd aan Japan, stelde u opnieuw het niet te weten. Dit was overigens uw antwoord bij elk van de documenten die u betreffende uw vaders beweerde werkzaamheden als malik voorlegde (CGVS p. 13 en 14).

Het mag duidelijk zijn dat u zelf verantwoordelijk bent voor de stukken die u voorlegt ter staving van uw relaas en er kan dan ook in alle redelijkheid van u verwacht worden dat u toch enige kennis zou hebben over deze stukken, minstens dat u pogingen zou ondernomen hebben u hieromtrent te informeren. Dat u niet kan lezen, zoals u ook meermaals aanhaalde, wordt bovendien niet zonder meer aangenomen. Telkens u om duiding werd gevraagd bij de stukken die u wilde voorleggen, begon u de stukken immers te lezen. Bovendien zou uw vader leraar geweest zijn en leerde hij in die hoedanigheid kinderen lezen en schrijven. Ook volgde uw vader hogere studies. Ook uw broers gingen naar school. Dat u, opgroeiend in een geschoold gezin met een vader als leraar, dan compleet ongeletterd zou zijn, kan dan ook niet worden aangenomen (CGVS p. 8, 13, 14, 15, 17). Het vermoeden ontstaat dat u zichzelf een profiel poogt aan te meten om zo u quasi complete onwetendheid aangaande uw vaders en broers (beweerde) werkzaamheden (zie supra en infra) te rechtvaardigen.

De documenten betreffende uw vaders werkzaamheden als leraar kunnen ook geen ander licht werpen op vorige bevindingen. Los van het feit dat ook dit louter kopieën betreffen én deze zich ook op geen enkele manier uitspreken over uw band met de in deze stukken genoemde persoon, spreken deze stukken zich hoogstens uit over de genoemde persoon zijn werkzaamheden als leraar.

Deze stukken kunnen dan ook geenszins weerhouden worden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs ter staving van uw vaders werkzaamheden als malik.

Tot slot spreken deze documenten zich ook op geen enkele manier uit over de problemen die u in Afghanistan zou hebben gekend en omwille waarvan u het land zou hebben moeten verlaten.

Ook met betrekking tot het profiel van uw broer heeft u het CGVS niet weten te overtuigen. Zo bent u opnieuw niet in staat iets te vertellen over de job van uw broer. U verklaarde nochtans een goede band te hebben met uw broer en stelde dat hij verhalen vertelde over zijn job wanneer hij naar huis kwam (CGVS, p. 8). Daarnaast zou hij voor zeven jaar tewerkgesteld zijn geweest (CGVS, p. 17). Doch bent u slechts in staat vaagweg één zeer algemeen 'verhaal' over zijn job na te vertellen. Zo verklaarde u dat op één plek in Kunar, kort bij de grens met Pakistan, een gevecht plaatsvond waarbij sommige van zijn vrienden gewond geraakten. U echter gevraagd meer te vertellen, stelde u niet meer te weten. U gevraagd naar een ander verhaal, kon u zich niets herinneren (CGVS, p. 18-19). Dit kan niet overtuigen. Er kan in alle redelijkheid

verwacht worden dat u, gelet op uw verklaringen dat uw broer u verhalen vertelde over zijn job en gedurende een periode van zeven jaar tewerkgesteld was, hierover op een meer gedetailleerde manier zou kunnen vertellen.

Verder weet u niet in welk bataljon of korps hij gestationeerd was, maar weet u enkel dat hij in Kunar tewerkgesteld was. U kan geen taakomschrijving geven, niet u maar uw broer oefende de job uit (CGVS, p. 18). Ook dit is niet ernstig daar u uw vertrek en beweerde vrees linkt aan zijn beweerde werkzaamheden en er bijgevolg wel degelijk van u enige kennis over uw broer en zijn werkzaamheden mag verwacht worden. U weet verder niet wat zijn training inhield, noch in wat voor werkplaats hij tewerkgesteld was. Evenmin heeft u een idee over wie zijn overste was en u kon slechts één collega bij naam noemen, i.c. A. (CGVS, p. 17-18). Deze kwam met uw broer eens bij jullie op bezoek en logeerde twee dagen bij jullie (CGVS p. 12 en 13). Opmerkelijk dat u over deze persoon dan weer niets weet te zeggen, behalve dat hij van Kunar zou geweest zijn (CGVS p. 13). Dat u een foto voorlegde, waarop u te zien bent samen met, naar u stelt, uw broer en A., wijzigt niets aan voorgaande. Opnieuw moet worden opgemerkt dat uit deze foto op geen enkele manier kan worden afgeleid wie de personen zijn met wie u staat afgebeeld en wat uw band met deze personen is. Dat het hier aldus broer betreft samen met een collega, blijkt geenszins uit deze foto. Deze foto kan dan ook geenszins uw broers beweerde werkzaamheden aantonen (zie foto in uw administratief dossier).

De overige kopieën van de documenten die u neerlegde ter staving van uw verklaringen inzake de werkzaamheden van uw broer kunnen ook geen ander licht werpen op bovenstaande. Zoals eerder vermeld hebben kopieën hoe dan ook weinig tot geen bewijswaarden en kunnen deze hoe dan ook slechts een meerwaarde bieden in het kader van een geloofwaardig relaas. Wat tot slot de fotokopieën van de foto's van uw broer in dienst en de fotokopieën van foto's van u en uw broer betreft, moet in lijn met wat hierboven reeds werd aangehaald, nogmaals herhaald worden dat de identiteit van noch uw beweerde familieband met de (samen met u) afgebeelde persoon op geen enkele manier is aangetoond. Dat de persoon, van wie u stelt dat het uw broer betreft, op een aantal foto's een militair uniform draagt, volstaat in het licht van voorgaande dan ook niet om te waarachtigheid van uw beweringen aan te tonen. Bovendien is de bewijswaarde van foto's sowieso slechts relatief gezien deze makkelijk in scène kunnen zijn gezet.

Gezien geen geloof kan worden gehecht aan de werkzaamheden van uw vader en uw broer, kan bijgevolg ook geen enkel geloof worden gehecht aan de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid. Dit wordt eveneens bevestigd door de volgende vaststellingen.

Om te beginnen merkt het CGVS enkele tegenstrijdigheden en incoherenties op in uw verklaringen.

Ten eerste liet u na gewag te maken bij de DVZ over de dreigbrief die uw vader zou ontvangen hebben. Hiermee geconfronteerd zei u opnieuw dat u bij DVZ 'in het kort' moest vertellen (CGVS, p. 19). Dit biedt echter geen soelaas. U kreeg immers aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS de mogelijkheid opmerkingen te maken over uw interview bij de DVZ. Zoals reeds opgemerkt haalde u weliswaar aan dat u van de tolk kort moest vertellen, maar op geen enkel moment heeft u aangegeven dat u over de bedreiging niet de mogelijkheid had iets te vertellen én u bevestigde bovendien uitdrukkelijk dat u ten aanzien van de DVZ alle essentiële elementen had aangebracht (zie supra). Verder legde u van deze beweerde bedreiging ook geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs neer.

Ten tweede verklaarde u bij de DVZ tien dagen voor de machtsovername te zijn vertrokken (DVZ, DVZ-interview, vraag 32). Op het CGVS verklaarde u vijf dagen voor de machtsovername te zijn vertrokken (CGVS, p. 5). Verder verklaarde u dat uw vader en broer twee dagen na de val werden meegenomen en dat u vijf dagen later het land uitvluchtte (CGVS, p. 11). Dit zou betekenen dat u zeven dagen na de machtsovername pas het land uitvluchtte en strookt bijgevolg niet met uw eerdere verklaringen. Daarenboven verklaarde u dat u in het buitenland pas te weten kwam dat ze uw broer zijn dode lichaam naar huis brachten (CGVS, p. 11). Echter verklaarde u bij de DVZ dat u pas na zijn begrafenis vertrok (DVZ, CGVS-vragenlijst, vraag 5). Hiermee geconfronteerd kan u geen afdoende verklaring bieden, daar waar u louter verwijst naar een misbegrip van de tolk en dat u voor de begrafenis vertrok (CGVS, p. 23). Opnieuw kan deze loutere postfactum verklaring niet overtuigen temeer daar u ook bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS ook nergens melding maakte van een fout die zou gemaakt zijn door de tolk bij de DVZ tijdens uw interview ginds.

Voorts bent u geenszins in staat doorleefde en spontante verklaringen af te leggen over het moment dat de taliban bij uw thuis langskwamen (CGVS, p. 22). U verklaarde dat de taliban langskwamen terwijl u niet thuis was, maar dat wel alle vrouwen thuis waren. Dat u verklaarde niets te weten over dit moment omdat u niet thuis was, is geenszins ernstig. Indien de door u aangehaalde feiten zich daadwerkelijk zouden hebben voorgedaan en uw vader en broer effectief thuis werden opgepakt kan toch in alle redelijkheid verondersteld worden dat u zich nadien zou hebben geïnformeerd over deze gebeurtenis en wat zich precies afspeelde. Uw

onwetendheid én nalatigheid u alsnog te informeren omtrent deze gebeurtenis, nota bene dé aanleiding voor uw vlucht uit uw land van herkomst, zetten uw waarachtigheid duidelijk verder op de helling (CGVS, p. 22).

Tot slot legde u geen enkel begin van tastbaar bewijs neer inzake de dood van uw broer en is ook de arrestatie van uw vader een loutere bewering die u op geen enkele wijze weet te staven. Bijgevolg wordt dit, in samenhang met al het bovenstaande, dan ook niet aangenomen.

In het licht van al voorgaande bevindingen dient dan ook te worden besloten dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde asielrelaas en hieraan gelinkte beweerde vrees voor vervolging. De vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 §2 a) en b) kan u dan ook niet worden toegekend.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op <https://coi.easo.europa.eu/administration/>

easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar.

ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Lagman actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Lagman. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EU (heden Richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de KwalificatieRichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van Richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die Richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens

Richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de KwalificatieRichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de KwalificatieRichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_and_Herat_City.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurige geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot zeventienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelt u nog contact met familie te hebben. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Rechtspleging

De advocaat die *loco* ter terechtzitting voor de verzoeker verschijnt, verklaart dat door een administratieve vergissing van de *dominus litis* er een verwarring is ontstaan waardoor de verzoeker niet op de hoogte werd gebracht van de terechtzitting. Zij verzoekt de Raad om een nieuwe oproeping van de zaak.

De Raad merkt op dat uit het griffiedossier blijkt dat de zaak correct werd opgeroepen aan de gekozen woonplaats van de verzoeker. Verzoeker werd ter terechtzitting vertegenwoordigd door een advocaat, zodat er wettelijk geen beletsel is om de zaak te behandelen. Na onderzoek van de motieven van de bestreden beslissing en van de grieven van de verzoeker zoals uiteengezet in het verzoekschrift, zoals *infra* besproken in het punt 3.3., is de Raad van oordeel over voldoende gegevens te beschikken om tot een beoordeling te komen. De Raad gaat dan ook niet in op het verzoek om uitstel.

3. Beoordeling

3.1. Algemeen

De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de

Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit als ook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.2. Procedurele noden

Artikel 48/9, § 1, van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat uit de gegevens van de zaak niet blijkt dat de verzoeker bijzondere procedurele noden heeft. Dit wordt door de verzoeker ook niet betwist.

3.3. Verzoekschrift en stukken

3.3.1. Verzoeker voert twee middelen aan die hij uiteenzet als volgt:

“Verzoeker meent de volgende middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing.

a) Schending van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

Volledig ten onrechte nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus

Verzoeker informeert dat er een schending is van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker wenst te benadrukken dat hij vreest te worden gedood door de taliban omwille van de werkactiviteiten van zijn vader en zijn broer voor de voormalige Afghaanse overheid. Het CGVS verklaart evenwel als volgt in de bestreden beslissing:

“Vooreerst kan geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweerde minderjarige leeftijd. U gaf tijdens uw inschrijving bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat u op het ogenblik van het interview toen minderjarig zou zijn. ... Op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven) werd ten andere vastgesteld dat uw minimumleeftijd hoger zou liggen dan u beweerde. Uit dat onderzoek is immers gebleken dat u op 14 januari 2022 reeds een leeftijd had van 21,5 jaar oud met een standaarddeviatie van 2 jaar. ...”

Verzoeker wenst evenwel te benadrukken dat het probleem betreffende de betrouwbaarheid van de leeftijdsonderzoek reeds ter sprake is gebracht in het Europees Parlement in een resolutie in 2013:

“Het Europese Parlement betreurt het dat de medische technieken die in sommige lidstaten worden gehanteerd om de leeftijd vast te stellen ongepast en opdringerig zijn en trauma's kunnen veroorzaken, betreurt het eveneens dat sommige, op botontwikkeling of gebitsmineralisatie gebaseerde methodes omstreden blijven en een grote foutenmarge kennen; verzoekt de Commissie om in de strategische richtsnoeren op beste praktijken gebaseerde gemeenschappelijke normen op te nemen voor de methode waarmee de leeftijd wordt bepaald, waarbij deze beoordeling multidimensionaal en multidisciplinair moet zijn en door onafhankelijke, gekwalificeerde beroepsbeoefenaars en deskundigen uitgevoerd moet worden op een wetenschappelijke, veilige, gender- en kindvriendelijke en eerlijke manier, met bijzondere aandacht voor meisjes; herinnert eraan dat de leeftijdsbepaling moet worden verricht onder eerbiediging van de rechten en fysieke integriteit van het kind en van de menselijke waardigheid, en dat minderjarigen altijd het voordeel van de twijfel gegeven moet worden; wijst er tevens op dat medische onderzoeken alleen moeten worden uitgevoerd wanneer andere beoordelingsmethodes zijn uitgeput en dat het mogelijk moet zijn om tegen de uitkomsten van deze beoordeling in beroep te gaan; looft de werkzaamheden van EASO op dit vlak, en is van mening dat deze aanpak voor alle minderjarigen zou moeten worden veralgemeend”.

(<https://www.kinderenopdevlucht.be/files/Image/mena-Cadre-juridique/Leeftijdsschatting-asprinted.pdf>)

Uit informatie waar verzoeker over beschikt, blijkt aldus dat er ernstige problemen zijn betreffende het leeftijdsonderzoek waar verzoeker aan onderworpen is geweest, en dit terwijl het CGVS ervan uitgaat dat dit leeftijdsonderzoek objectief en dus onbetwistbaar is.

Het CGVS verklaart hier verder over:

“De kopie van de taskara die u voorlegde, kan mede in het licht van wat hierboven werd opgemerkt, logischerwijs niet als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs van uw identiteit worden aangenomen. Bovendien zijn kopieën sowieso makkelijk te vervalsen en kan aan een loutere kopie geen objectieve bewijswaarde worden toegekend. ...

Volledigheidshalve kan hier nog volgende aan worden toegevoegd. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en zelfs ver daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse ‘officiële’ documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden.

Bijgevolg is de bewijswaarde van der gelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen (...).”

Verzoeker wenst evenwel te benadrukken dat, bij de beoordeling van de geloofwaardigheid moet rekening worden gehouden met alle beschikbare bewijzen. Dit betekent dat ook met het schriftelijke bewijsstuk rekening moet worden gehouden voordat een beslissing over de geloofwaardigheid wordt genomen, aangezien dit bewijs een positief effect kan hebben op de beoordeling van de geloofwaardigheid. Dit leidt tot de conclusie dat de rechtbanken het schriftelijke bewijsstuk niet kunnen negeren vanwege een gebrek aan geloofwaardigheid: zij moeten het schriftelijke bewijsstuk opnemen in hun beoordeling van de geloofwaardigheid, zodat het schriftelijke bewijsstuk invloed kan hebben op die beoordeling.

In de zaak M.A. t. Zwitserland heeft het Hof het volgende geoordeeld:

“[T]he Court does not agree with the Swiss Government that, merely because some of the documents were copies and on the ground of a generalised allegation that such documents could theoretically have been bought in Iran, the question of whether or not the applicant was able to prove that he would face treatment contrary to Article 3 of the Convention could be decided solely on the basis of the accounts he gave during the two interviews, without having regard to the documents submitted in support. This approach disregards the particular situation of asylum seekers and their special difficulties in providing full proof of the persecution in their home countries The veracity of the applicant's story must therefore also be assessed in the context of the documents submitted. "EHRM, M.A. t. Zwitserland, nr.

52589/13, 18 november 2014, § 62.

Het CGVS houdt aldus onvoldoende rekening met de documenten van verzoeker. Het CGVS gaat verder:

“Vooreerst slaagde u er niet in het profiel van uw vader als malik aannemelijk te maken. Zo liet u vreemd genoeg na eerder gewag te maken van de job van uw vader. Zo vermeldde u bij uw registratie als minderjarige noch tijdens uw DVZ interview iets over de job van uw vader als malik (...).

...

Verder bent u ook niet in staat overtuigend te vertellen over de job van uw vader als malik. Zo kan u geen enkele anekdote vertellen of weet u niet wie uw vader in de functie van malik voorging (...). U verklaarde dat u nooit over zijn job sprak.

...

U kan bovendien ook geen enkele duiding geven bij de door u voorlegde stukken.

...

Ook met betrekking tot het profiel van uw broer heeft u het CGVS niet weten te overtuigen."

Eerstens wenst verzoeker te benadrukken dat hij weinig geletterd is. Verzoeker verwijst hierbij naar volgend Richtlijn: UKBA, Asylum Instructions, Considering Asylum claims and Assessing Credibility, February 2012, p. 15:

"Decisions makers must be aware of and take into account the profile of the applicant. This is relevant both in assessing the level of knowledge they can reasonably be expected to have and the effect other factors such as age, gender, social background and underlying medical or psychological factor will have on the applicant's ability to recall certain facts. For example, the more active the applicant claimed to be in a political party, the greater the expectation that they would be able to provide more detailed information. Any explanation given should then be acknowledged and considered in the overall assessment of internal credibility. Daarnaast wenst verzoeker te informeren dat het CGVS geen rekening houdt met het feit dat door alle traumatische gebeurtenissen die verzoeker ervaren heeft, hij zich niet alles tot in detail nog kan herinneren.

Uit informatie waar verzoeker over beschikt (<https://www.unhcr.org/51a8a08a9.pdf>), blijkt inderdaad als volgt: 'Applicants are required to recall relevant past and present facts to substantiate their application. To do so, they are reliant on their memory. It is incumbent on decision-makers to have realistic expectations of what an applicant should know and remember. It has been suggested that some decision-makers may have unreasonable expectations about what applicants should be able to remember.

A wealth of research in the field of psychology reveals that there is a wide – ranging variability in a person's ability to record, retain, and retrieve memories. Some people appear to recall memories more easily than others. Indeed, many people struggle to recall facts and memories of past events. Moreover, psychological research has consistently shown that memories of even the most important, traumatic, or recent life events can be difficult to retrieve and recall with any accuracy. Inconsistency, loss of detail, and gaps in recall are a natural phenomenon of the way a person records, stores, and retrieves memories.'

(vrije vertaling: 'Aanvragers moeten zich relevante feiten uit het verleden en het heden herinneren om hun aanvraag te onderbouwen. Om dit te doen, zijn ze afhankelijk van hun geheugen. Het is de taak van besluitvormers om realistische verwachtingen te hebben van wat een asielzoeker moet weten en onthouden. Er is gesuggereerd dat sommige besluitvormers onredelijke verwachtingen hebben over wat aanvragers zich zouden moeten kunnen herinneren.

Uit een schat aan onderzoek op het gebied van de psychologie blijkt dat er een grote variabiliteit bestaat in het vermogen van een persoon om herinneringen vast te leggen, vast te houden en terug te halen. Sommige mensen lijken gemakkelijker herinneringen op te halen dan anderen. Veel mensen hebben moeite met het oproepen van feiten en herinneringen aan gebeurtenissen uit het verleden. Bovendien heeft psychologisch onderzoek consequent aangetoond dat herinneringen aan zelfs de belangrijkste, traumatische of recente levensgebeurtenissen moeilijk kunnen zijn om met enige nauwkeurigheid terug te halen en op te roepen. Inconsistentie, verlies van details en hiaten in de herinnering zijn een natuurlijk

verschijnsel van de manier waarop iemand herinneringen vastlegt, opslaat en terughaalt.') Eveneens wenst verzoeker te verklaren dat er niet kan verwacht worden dat verzoekers broer en vader vrij zouden spreken over hun werk bij het Afghaanse leger en als malik. Het feit dat bijvoorbeeld verzoekers broer hierdoor gedood werd door de taliban toont ontegensprekelijk aan dat het extreem moeilijk is om hier vrijelijk over te spreken in Afghanistan. Het CGVS houdt hier klaarblijkelijk onvoldoende rekening mee. Daarnaast, zoals hierboven al uiteengezet, houdt het CGVS geen rekening met het feit dat verzoeker onvoldoende rekening houdt met het feit dat verzoeker quasi ongeschoold is.

Ondergeschikt verwijst verzoeker naar artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De UN High Commissioner for Human Rights, Michelle Bachelet, is van oordeel dat de recente gebeurtenissen in Afghanistan de nood aan internationale bescherming van Afghanen hebben vergroot: (United Nations Human Rights Office of the High Commissioner, Oral update on the situation of human rights in Afghanistan, beschikbaar op <https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=27445&LangID=E>.)

"I am concerned by reports of civilian casualties and human rights abuses, as a result of the fighting in Panjshir valley, as well as the growing hardship caused by the dire humanitarian situation there. Facing deepening humanitarian and economic crisis, the country has entered a new and perilous phase, with many Afghans profoundly concerned for their human rights, particularly women, ethnic and religious communities. Although the taliban has issued public statements purporting to grant amnesty to former security personnel and civil servants; prohibiting house-to-house searches; and assuring women's rights under Islamic law, information that we have cross-checked to the extent possible, and which we assess to be well-founded, indicates that practice on the ground has often contradicted these stated commitments. Importantly, and in contradiction to assurances that the taliban would uphold women's rights, over the past three weeks women have instead been progressively excluded from the public sphere. In many areas, they are prohibited from appearing in public spaces without a male chaperone. In numerous professional sectors women face

increasing restrictions. taliban representatives have limited girls' access to education, with girls over 12 prohibited from attending school in several locations. The taliban have dismantled many Departments of Women's Affairs across Afghanistan, taking over their offices and equipment, and gaining access to sensitive files and threatening their personnel. Women's civil society groups have been accused of lewdness and spreading anti-Islamic ideas in the communities. Women have been in some instances instructed to stay in their homes, purportedly for their own safety, because taliban forces were "not trained to deal with women". (United Nations Human Rights Office of the High Commissioner, Oral update on the situation of human rights in Afghanistan, beschikbaar op

<https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=27445&LangID=>

E.) Voorts blijkt uit verschillende rapporten dat er dodelijk geweld wordt gebruikt, alsook willekeurige arrestaties, illegale detentie en slechte gevangenisomstandigheden: "On 7 September, two men were shot and killed, and seven others wounded during a protest in Herat. That same day in Kabul, reports indicate that protestors were beaten, and that several women and up to 15 journalists were detained. On 8 September, during a protest in Kabul, the taliban detained at least five journalists and severely beat two of them for several hours. Sinds de machtsovername van de taliban is de toegang tot gezondheidszorg sterk beperkt. Alle voorzorgsmaatregelen in verband met COVID-19 zijn weggefallen. De wereldgezondheidsorganisatie (WHO) stelt dat de gezondheidszorg in Afghanistan dringend aangepakt en beschermd moet worden: "Only 17% of all Sehatmandi health facilities are now fully functional. This breakdown in health services is having a rippling effect on the availability of basic and essential health care, as well as on emergency response, polio eradication, and COVID-19 vaccination efforts. Nine of 37 COVID-19 hospitals have already closed, and all aspects of the COVID-19 response have dropped, including surveillance, testing, and vaccination. Prior to August this year, 2.2 million people had been vaccinated against COVID-19. In recent weeks, vaccination rates have decreased rapidly while 1.8 million COVID-19 vaccine doses in country remain unused." WHO, Statement van Dr. Tedros Adhanom Ghebreyesus, Director-General of the World Health Organization, and Dr. Ahmed Al-Mandhari, WHO Regional Director for the Eastern Mediterranean on their visit to Kabul, 22 september 2021, beschikbaar op: <https://www.who.int/news/item/22-09-2021-acute-health-needs-in-afghanistan-must-be-urgently-addressed-and-health-gains-protected>.

De United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA) meldt dezelfde problemen: "Most public health facilities and hospitals are reportedly running short of medication and other basic supplies. The situation in Uruzgan province is reportedly particularly dire with medical staff including doctors who have not been paid for months quitting. Currently, other health facilities supported by NGOs such as the Mirwais hospital in Kandahar province and Bost hospital in Lashkargah city in Hilmand province continue to function but are overstretched and facing an increasing number of patients from rural areas." OCHA, Afghanistan: Weekly Humanitarian Update (30 augustus – 5 september 2021), 13 september 2021, beschikbaar op: https://www.humanitarianresponse.info/sites/www.humanitarianresponse.info/files/document/s/files/afghanistan_humanitarian_weekly_5_sep.pdf.

Bij alle voorgaande beperkingen baseert de taliban zich op de strikte interpretatie van de sharia: "The taliban have also brought back the ministry for promotion of virtue and prevention of vice, a notorious enforcement body that was one of the most hated institutions when they last controlled Afghanistan. Its main function was to police the taliban's extreme interpretation of Islamic law" The Guardian, "taliban name all-male Afghan cabinet including minister wanted by FBI, 7 september 2021, beschikbaar op:

https://www.theguardian.com/world/2021/sep/07/taliban-name-afghanistansnewgovernment?CMP=Share_An_droidApp_Other

Eveneens wenst verzoeker te verwijzen naar volgend artikel: n "In his first statement since the taliban seized power last month, (supreme leader) Akhundzada said Afghanistan's new rulers were committed to all international laws, treaties and commitments not in conflict with Islamic law. In the future, all matters of governance and life in Afghanistan will be regulated by the laws of the holy sharia". The Guardian, "taliban name all-male Afghan cabinet including minister wanted by FBI, 7 september 2021, beschikbaar op: https://www.theguardian.com/world/2021/sep/07/taliban-name-afghanistansnewgovernment?CMP=Share_An_droidApp_Other

De UN High Commissioner for Human Rights, Michelle Bachelet, concludeert: "All Afghans are entitled to fundamental rights and freedoms. Moreover, Afghan women and girls have equal rights to men and boys. Their access to all basic services, including education, as well as their active and meaningful participation in all spheres of public, economic, social and political life, is essential for the development of Afghanistan, and the United Nations will maintain the utmost vigilance in this respect." United Nations Human Rights Office of the High Commissioner, Oral update on the situation of human rights in Afghanistan, beschikbaar op <https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=27445&LangID=> E. Hoewel de taliban vrede en stabiliteit beloven, worden deze beloften met veel scepsis onthaald. Er is immers geen enkele garantie dat de taliban niet zal terugkeren naar het eerdere schrikbewind. (zie ook Nansen refugee: Volgend verzoek Machtsovername taliban)

Op hun eerste persconferentie op 17 augustus 2021, nadat ze de controle over Kabul hadden overgenomen, verklaarde de woordvoerder van de taliban Zabihullah Mujahid: "that the taliban regarded the war in Afghanistan as over and, contrary to their actions in the 1990s, vowed no reprisals against former enemies

and adversaries going forward.” (The New York Times, taliban Promise Peace, but Doubt and Fear Persist, 18 August 2021, beschikbaar op: <https://www.nytimes.com/2021/08/17/world/asia/taliban-leaders-kabul.html>.) Het CGVS stelt als volgt:

“ De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.”

Verzoeker wenst evenwel te antwoorden dat de UNHCR Guidance note dateert van 9 februari 2022. UNHCR verwijst in de Guidance note enkel naar landeninformatie in verband met rapporten over wijdverspreide mensenrechtenschendingen, deze landeninformatie dateert van september tot december 2021. De EUAA Country Guidance dateert van 22 april 2022. Het Asielagentschap stelt dat de landeninformatie waarnaar verwezen wordt betrekking heeft op gebeurtenissen die voor 8 december 2021 hebben plaatsgevonden in Afghanistan. In principe bevatten de Richtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap dus een juridische analyse van landeninformatie over eenzelfde periode. Alhoewel de EU Country Guidance twee maanden later is gepubliceerd, bevat het geen analyse van recentere informatie dan die door UNHCR werd geanalyseerd. Bovendien zijn er enkele kanttekeningen te plaatsen bij hoe recent de informatie is waarop het Europees Asielagentschap zijn analyse baseert. Zoals reeds eerder vermeld, bevat de EUAA Country Guidance van april 2022 een gerichte update van de Richtlijnen en wordt er gefocust op significante veranderingen tijdens de eerste maanden na de machtsovername van de taliban op 15 augustus 2021. Het gevolg is dat bepaalde Richtlijnen nog van november 2021 of zelfs van december 2020 dateren en dus een analyse bevatten van oudere landeninformatie van vóór de machtsovername door de taliban. De datum van 8 december 2021 ziet dan ook op het einde van de onderzoeksperiode die ten grondslag lag aan het meest recente rapport van het Europees Asielagentschap over Afghanistan, namelijk de EUAA Country Focus van januari 2022. De analyse is echter niet enkel op dit rapport gebaseerd, maar ook op oudere landeninformatie rapporten van het Europees Asielagentschap. Het is van belang om bij elk risicoprofiel de onderliggende landeninformatie in de EUAA rapporten op te zoeken en na te gaan hoe recent de informatie in deze rapporten precies is. Bijvoorbeeld, de analyse met betrekking tot de nood aan subsidiaire bescherming in de EUAA Country Guidance van april 2022, zeer relevant gezien het standpunt van UNHCR, is gebaseerd op hoofdstuk 3 van de EUAA Country Focus van januari 2022. Dit hoofdstuk bevat voornamelijk informatie van september en oktober 2021, uitzonderlijk wordt er verwezen naar informatie van (begin) november 2021.

De conclusie van het Europees Asielagentschap dat op het moment van schrijven van de EUAA Country Guidance het niveau van willekeurig geweld significant lager is bevonden dan voor de machtsovername van de taliban, is dan ook op oudere landeninformatie gebaseerd dan men op een eerste oogopslag zou denken (gebrekkige transparantie). Gezien de fragiele en onvoorspelbare situatie in Afghanistan is het gebruik van actuele informatie des te belangrijker. Om deze reden kan er niet te veel gewicht worden toegekend aan de conclusie dat het niveau van willekeurig geweld significant lager is geworden. Belangrijker is het om de nuancering in aanmerking te nemen die het Europees Asielagentschap zelf aanbrengt, Nevertheless, the future risk of indiscriminate violence in any part of the country, should always be based on the most recent information concerning the dynamics in the particular area as well as the country as a whole. Limitations with regard to reliable reporting from the country should also be taken into account. (EUAA Country guidance, p. 130 en Nansen note 2-2022 Het gebruik van beleidsRichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afgaanse dossiers) De beslissing van het CGVS maakt dan ook een manifeste schending uit artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.”

3.3.2. De verwerende partij legt op 13 juni 2024 een aanvullende nota neer waarin zij haar analyse van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, alsook van het risico in geval van verwestering actualiseert. Zij verwijst daarbij naar de volgende landeninformatie:

- EUAA COI Query «*Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*» van 4 november 2022;
- EUAA «*Afghanistan Security Situation*» van augustus 2022;
- EASO «*Afghanistan Country Focus*» van januari 2022;
- EUAA «*Country Guidance: Afghanistan*» van mei 2024;
- EUAA «*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*» van augustus 2022;
- EASO «*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*» van augustus 2020;
- EUAA «*Afghanistan: Targeting of individuals*» van augustus 2022;
- UNAMA, «*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*» van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, «*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*» van 14 december 2023;
- EUAA COI Query «*Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*» van 2 februari 2024.

3.4. Beoordeling van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

3.4.1. Verzoeker verklaart de taliban te vrezen omdat zijn vader malik was en zijn broer lid was van het regeringsleger en vreest te worden vervolgd nadat hij een aanslag heeft verhinderd door het leger te verwittigen. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

Wat betreft het persoonlijk onderhoud dient opgemerkt dat de *protection officer* bij aanvang van het onderhoud verzoeker de rol van de tolk heeft uitgelegd (notities van het persoonlijk onderhoud (verder: "NPO"), p. 2). Verzoeker bevestigde bij aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk dat hij de tolk goed begreep (NPO, p. 3). Verzoeker heeft aan het einde van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangegeven dat hij alle redenen voor zijn verzoek om internationale bescherming heeft kunnen geven, en niets toe te voegen had (NPO, p. 25). Er blijkt niet dat er zich vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan tijdens het persoonlijk onderhoud, of dat deze de impact zouden hebben gehad op verzoekers verklaringen. Uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt niet dat er zich communicatieproblemen hebben voorgedaan die het verloop van het onderhoud zouden hebben beïnvloed. Gelet op wat voorafgaat kan redelijkerwijs worden aangenomen dat de overlevering van de verklaringen op betrouwbare wijze is verlopen. Aldus kan worden vastgesteld dat de informatie en verklaringen verkregen tijdens het procedureverloop voor de DVZ evenals in het kader van verzoekers onderhoud op het CGVS betrouwbaar zijn en in aanmerking kunnen worden genomen voor wat betreft de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

Blijkens de motivering in bestreden beslissing hecht verweerder geen geloof aan verzoekers asielrelaas. De belangrijkste elementen van deze motivering zijn de volgende:

- Negatieve indicaties:
 - o Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 28 december 2021 verklaarde verzoeker 16,6 jaar oud te zijn, wat een geboortedatum van [...]06/2005 zou impliceren (Fiche Niet Begeleide Minderjarige, dienst Voogdij, dd. 14/01/2022). Bij het CGVS verklaarde hij echter 18 jaar oud te zijn volgens zijn taskara, hoewel zijn leeftijd op de kopie daarvan niet leesbaar was.
 - o Een medisch onderzoek door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven) op 14 januari 2022 toonde aan dat verzoeker ten minste 21,5 jaar oud was, met een standaarddeviatie van 2 jaar. Dit betekent dat hij op die datum minstens 19,5 jaar oud was en dus ouder dan 18 jaar. Dat verzoeker op 28 december 2021 slechts 16,6 jaar oud zou zijn, is dan ook niet aannemelijk.
 - o Verzoeker ontkende bekend te staan onder een andere *alias* of naam (CGVS, p. 4). Echter, in Bulgarije staat hij geregistreerd als G. A., K., geboren op [...]01/2004 (Administratief dossier, Document Dublin Unit Bulgarije). In Oostenrijk staat hij geregistreerd als A. K., geboren op [...]01/2004 (Administratief dossier, Document Unit België). In België registreerde hij zich onder de naam M. K..
 - o De kopie van de taskara die hij voorlegde, kan niet als bewijs van zijn identiteit worden aanvaard. Kopieën zijn gemakkelijk te vervalsen en hebben geen objectieve bewijswaarde.

Bovendien kan verzoeker niet consistent verklaren waarom hij zijn originele taskara niet kan voorleggen. Bij de DVZ en aanvankelijk bij het CGVS verklaarde hij dat hij de taskara onderweg verloor, maar later verklaarde hij dat deze in Afghanistan ligt. Dit inconsistente verhaal schaadt zijn geloofwaardigheid verder.

- Geloofwaardigheid relaas:

- o Verzoeker maakte bij de DVZ geen melding van de baan van zijn vader als malik. Zijn vaders baan ligt nochtans aan de basis van de bedreigingen aan zijn familie en de problemen na de machtsovername, en vormt de aanleiding voor verzoekers vertrek uit Afghanistan.
- o Verzoeker kan niet overtuigend vertellen over de baan van zijn vader als malik. Hij kon geen anekdotes delen en wist niet wie zijn vader in die functie voorging. Hij verklaarde dat zijn vader nooit over zijn werk sprak. Ondanks herhaaldelijke pogingen om informatie te verkrijgen, bleven verzoekers antwoorden algemeen. Hij verklaarde slechts dat zijn vader stempels op taskara's zette en af en toe jirga's leidde, maar kon geen incidenten, verhalen of dagelijkse bezigheden beschrijven. Zijn vader oefende deze functie volgens verzoekers verklaring vier jaar uitoefende. Gezien de aanwezigheid van de taliban in de regio en de rol van zijn vader in het leiden van jirga's, werd verzoeker gevraagd over bemiddeling bij problemen tussen dorpelingen en de taliban. Verzoeker kon hier niets over vertellen en beperkte zich tot "*daar weet ik niets van.*"

- Documenten:

- o De kopieën van de documenten die verzoeker overlegt inzake de werkzaamheden van zijn vader als malik werpen geen ander licht op de bovenstaande vaststellingen. Deze documenten kunnen slechts ondersteunend bewijs leveren in het kader van geloofwaardige verklaringen, wat hier duidelijk niet het geval is. Bovendien hebben kopieën geen bewijskracht. Verzoeker heeft geen tastbaar en overtuigend bewijs voorgelegd ter staving van zijn vaders identiteit. Het is op geen enkele manier bewezen dat de stukken betrekking hebben op zijn vader.
- o Verzoeker kan ook geen uitleg geven over de door hem voorgelegde stukken. Op een van de stukken las de *protection officer* de opmerking "*From the people of Japan*" (administratief dossier). Verzoeker kon geen verband verduidelijken tussen zijn vaders werk als malik en Japan en beweerde dat het stuk niet van hem was, wat niet overtuigt. Bij elk document betreffende zijn vaders werkzaamheden als malik, stelde verzoeker niets te weten.
- o Het is redelijk te verwachten dat hij kennis heeft van deze stukken of pogingen onderneemt om zich hierover te informeren. Zijn bewering dat hij niet kan lezen, wordt niet zonder meer aangenomen. Telkens wanneer hem om uitleg werd gevraagd bij de stukken, begon hij ze immers te lezen. Bovendien was zijn vader leraar en leerde hij kinderen lezen en schrijven. Zijn broers gingen ook naar school. Dat verzoeker, die opgroeide in een geschoold gezin, volledig ongeletterd zou zijn, is onwaarschijnlijk.

Het vermoeden ontstaat dat verzoeker zichzelf een profiel aanmeet om zijn onwetendheid over de werkzaamheden van zijn vader en broers te rechtvaardigen.

- o De documenten betreffende de werkzaamheden van zijn vader als leraar werpen geen ander licht op de bevindingen. Het betreft ook hier louter kopieën, die geen verband leggen tussen verzoeker en de genoemde persoon. Deze documenten spreken zich alleen uit over de werkzaamheden van de genoemde persoon als leraar en kunnen niet als overtuigend bewijs dienen ter ondersteuning van de werkzaamheden van verzoekers vader als malik.

- Profiel van verzoekers broer:

- o Hoewel verzoeker verklaarde een goede band te hebben en dat zijn broer verhalen vertelde over zijn werk, kon hij slechts één vaag en algemeen verhaal herhalen. Hij vertelde dat er in Kunar, nabij de grens met Pakistan, een gevecht plaatsvond waarbij enkele vrienden van zijn broer gewond raakten. Op vragen om meer details of andere verhalen, kon verzoeker niets meer herinneren. Gezien zijn verklaringen over de verhalen van zijn broer en diens zevenjarige dienstperiode, is het redelijk te verwachten dat verzoeker meer gedetailleerde informatie zou kunnen geven.
- o Verzoeker kon niet aangeven in welk bataljon of korps zijn broer gestationeerd was, alleen dat hij in Kunar werkte. Hij kon geen taakomschrijving geven en wist niets over de training of werkplaats van zijn broer. Verzoeker kende geen oversten van zijn broer en kon slechts één collega bij naam noemen, namelijk A., die eens twee dagen bij hen logeerde. Verder wist verzoeker niets over deze persoon behalve dat hij uit Kunar kwam.

- Hoewel verzoeker een foto voorlegde waarop hij samen met, naar hij beweerde, zijn broer en A. stond, kan uit deze foto niet worden afgeleid wie deze personen zijn of wat hun band met verzoeker is. Deze foto toont dus geenszins de werkzaamheden van zijn broer aan.
- Documenten:
 - De overige kopieën van documenten die verzoeker heeft overgelegd ter ondersteuning van de werkzaamheden van zijn broer werpen geen ander licht op de zaak. Zoals eerder vermeld, hebben kopieën weinig tot geen bewijswaarde en bieden ze alleen meerwaarde in het kader van een geloofwaardig relaas.
 - De fotokopieën van foto's van zijn broer in dienst en foto's van verzoeker samen met zijn broer tonen de identiteit van de afgebeelde persoon en de beweerde familieband met verzoeker niet aan. Dat de persoon op enkele foto's een militair uniform draagt, volstaat niet om de waarachtigheid van verzoekers beweringen aan te tonen. Bovendien hebben foto's slechts beperkte bewijswaarde omdat ze gemakkelijk in scène kunnen zijn gezet.
- tegenstrijdigheden en incoherenties in verzoekers verklaringen.
 - Verzoeker liet na bij de DVZ na melding te maken van de dreigbrief die zijn vader zou hebben ontvangen. Hiermee werd geconfronteerd, zei hij opnieuw dat hij bij DVZ "*in het kort*" moest vertellen (CGVS, p. 19). Aan het begin van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS kreeg verzoeker de mogelijkheid opmerkingen te maken over zijn interview bij de DVZ. Hoewel hij aangaf dat hij van de tolk kort moest vertellen, gaf hij op geen enkel moment aan dat hij niet de mogelijkheid had om over de bedreiging te spreken. Bovendien bevestigde hij uitdrukkelijk dat hij alle essentiële elementen had aangebracht. Er werd ook geen bewijs neergelegd.
 - Verzoeker verklaarde bij de DVZ tien dagen voor de machtsovername te zijn vertrokken (DVZ-interview, vraag 32). Bij het CGVS verklaarde hij vijf dagen voor de machtsovername te zijn vertrokken (CGVS, p. 5). Verzoeker verklaarde verder dat zijn vader en broer twee dagen na de val werden meegenomen en dat hij vijf dagen later het land ontvluchtte (CGVS, p. 11). Dit betekent dat hij zeven dagen na de machtsovername vertrok, wat niet strookt met zijn eerdere verklaringen.
 - Daarnaast verklaarde verzoeker dat hij pas in het buitenland hoorde dat het dode lichaam van zijn broer naar huis was gebracht (CGVS, p. 11). Bij de DVZ verklaarde hij echter pas na de begrafenis te zijn vertrokken (DVZ, CGVS-vragenlijst, vraag 5).

Hiermee geconfronteerd, bood hij geen afdoende verklaring en verwees naar een misverstand met de tolk, waarbij hij zei dat hij voor de begrafenis vertrok (CGVS, p. 23). Deze verklaring is niet overtuigend, temeer daar hij bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS nergens melding maakte van een fout door de tolk bij de DVZ.
 - Verzoeker kon geen doorleefde en spontane verklaringen afleggen over het moment dat de taliban bij zijn huis langskwamen (CGVS, p. 22). Hij verklaarde dat hij niet thuis was, maar dat alle vrouwen wel thuis waren. Zijn bewering dat hij niets weet omdat hij niet thuis was, is niet geloofwaardig. Indien deze gebeurtenissen daadwerkelijk hebben plaatsgevonden en zijn vader en broer thuis zijn opgepakt, is het redelijk te veronderstellen dat verzoeker zich naderhand zou hebben geïnformeerd over wat er precies is gebeurd.
Zijn onwetendheid en nalatigheid om zich hierover te informeren, ondermijnt zijn geloofwaardigheid verder (CGVS, p. 22). Er is ook geen bewijs van de dood van zijn broer en de arrestatie van zijn vader.

3.4.2. Waar verzoeker kritiek uit op het motief met betrekking tot het gevoerde leeftijdsonderzoek, merkt de Raad op dat na het medisch onderzoek van de Dienst Voogdij verzoekers leeftijd werd bepaald op een geboortedatum werd bijgesteld van 16,5 jaar naar 21,5 jaar oud was, met een standaarddeviatie van 2 jaar, zodat verzoeker minstens 19,5 jaar oud was. Overeenkomstig artikel 7, § 3, van de voogdijwet wordt bij twijfel immers de meest gunstige leeftijd gekozen. Dat de methode van leeftijdsbepaling in de literatuur bekritiseerd wordt doet er echter geen afbreuk aan dat de leeftijd werd vastgesteld door de Dienst Voogdij na medisch onderzoek overeenkomstig artikel 7 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 'Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen' van de programmawet (I) van 24 december 2002 (hierna: de voogdijwet). Het medisch onderzoek is door de wet zelf ingesteld als ultiem bewijsmiddel om na te gaan of de betrokkene al dan niet de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt indien er twijfel is omtrent zijn leeftijd (RvS, nr. 254.502 van 15 september 2022). De Raad heeft geen rechtsmacht om te oordelen over deze beslissing. Verzoeker heeft geen beroep ingesteld bij de Raad van State tegen de beslissing van de Dienst Voogdij. Deze moet dan ook worden geacht wettig te zijn. Dat verzoeker onjuiste verklaringen aflegde over zijn leeftijd kan in redelijkheid worden beschouwd als een negatieve indicatie bij de globale beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn

verklaringen. De Raad merkt op dat deze negatieve indicatie het CGVS er niet van heeft weerhouden over te gaan tot een grondig onderzoek van het verzoek om internationale bescherming.

3.4.3. Verzoeker voert daarnaast aan dat onvoldoende rekening werd gehouden met de voorgelegde taskara. Hij verwijst daartoe naar het arrest van het EHRM, "*M.A. t. Zwitserland*", nr. 5289/13, van 18 november 2014. De Raad merkt op dat het motief dat vervalste Afghaanse identiteitsdocumenten gemakkelijk te verkrijgen zijn en bijgevolg een zeer beperkte bewijswaarde hebben, steun vindt in de objectieve informatie in het administratief dossier. Daarnaast blijkt dat de informatie op de taskara strijdig is met de resultaten van het medische leeftijdsonderzoek en dat verzoeker in andere lidstaten gebruik heeft gemaakt van een andere alias. Verzoeker weerlegt niet dat hij niet dat hij geen originele taskara en slechts een kopie neerlegde. Verzoekers valse verklaringen omtrent zijn leeftijd en identiteit kunnen terecht worden aangemerkt als een negatieve indicatie ten aanzien van zijn algemene geloofwaardigheid. De door verzoeker voorgelegde (kopie van een) taskara werd wel degelijk in aanmerking genomen, maar het CGVS besluit hieraan, om gemotiveerde redenen, geen geloof te hechten. De Raad herhaalt dat deze preliminaire vaststellingen het CGVS er niet van verhinderd hebben over te gaan tot een grondig onderzoek van het verzoek om internationale bescherming.

3.4.4. Verzoeker voert aan dat hij weinig geletterd is, dat hij traumatische ervaringen heeft die zijn herinneringsvermogen zouden hebben aangetast en dat rekening moet worden gehouden met zijn kwetsbaar psychologisch profiel als asielzoeker. Hij wijst er ook op dat niet kan worden verwacht dat zijn broer en zijn vader vrij konden spreken over hun werk.

De Raad merkt op dat het gebrek aan scholing niet verklaart waarom verzoeker de problemen zijn vader als malek niet heeft vermeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken. In het kader van de medewerkingsplicht kan worden verwacht dat verzoeker de essentiële elementen van zijn vrees voor vervolging meedeelt wanneer hij daartoe uitgenodigd wordt. De loutere bewering dat het moeilijk was te spreken over het werk als malek biedt geen aannemelijke verklaring waarom verzoeker nauwelijks iets wist te vertellen over zijn vaders functie. Gelet op de nabijheid van zijn vader en het belang van deze functie bij het bemiddelen van problemen tussen dorpelingen de taliban, is het redelijk te verwachten dat verzoeker hier enige nuttige toelichting omtrent kan verschaffen. Verzoeker beweert laaggeschoold te zijn, doch uit de elementen van het administratief dossier blijkt dat zijn vader leraar was en dat deze verzoeker leerde lezen en schrijven. Dat verzoeker analfabeet of laaggeschoold was is dan ook weinig aannemelijk. In de bestreden beslissing wordt dan ook terecht opgemerkt dat verzoeker zich een laag geschoold profiel lijkt aan te meten om de onwetendheid over de activiteiten van zijn vader te rechtvaardigen. Hetzelfde dient opgemerkt te worden over verzoekers broer. Ondanks het feit dat verzoeker verklaart een hechte band hebben met zijn broer, kon hij geen relevante bijzonderheden vertellen over diens werk en profiel als militair.

Verder weerlegt verzoeker geenszins de incoherenties en tegenstrijdigheden die in de bestreden beslissing worden aangemerkt. Zo verklaart hij niet waarom hij bij de DVZ geen melding maakte van de dreigbrief aan zijn vader; weerlegt hij niet tegenstrijdigheden met betrekking tot de datum van vertrek uit Afghanistan; weerlegt hij evenmin de tegenstrijdigheden met betrekking tot het tijdstip van de dood van de begrafenis van zijn broer; tenslotte weerlegt hij evenmin dat het niet aannemelijk is dat verzoeker niets wist te vertellen van de inval van de taliban bij zijn huis, waarbij zijn broer en zijn vader werden opgepakt.

Opdat aan de verzoeker het voordeel van de twijfel kan worden toegekend, is vereist dat verzoeker een oprechte inspanning doet om zijn verzoek te staven en alle elementen voorlegt waarover hij beschikt, dat zijn verklaringen aannemelijk en samenhangend zijn en niet in strijd zijn met algemene en specifieke informatie die gekend is en relevant is voor zijn verzoek. Dit is te dezen niet het geval. Gelet op voorgaande elementen, treedt de Raad het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar wordt gesteld dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt omwille van het profiel van zijn vader en zijn broer in Afghanistan.

3.4.3. Gelet op hogerstaande motieven, bevestigt de Raad de overwegingen van de commissaris-generaal met betrekking tot de vluchtelingenstatus. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

3.5.1. Juridisch kader artikel 48/4 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou

lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.
§ 2 *Ernstige schade bestaat uit: a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

3.5.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

3.5.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het begrip “ernstige schade” in dit artikel heeft betrekking “op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b), van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b, van de Richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die Richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde Richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “Country Guidance: Afghanistan” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waardoor de actor-vereiste eveneens is vervuld. De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend

voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precare socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen van of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precare socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

3.5.4. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet

worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

In de referentieperiode juli – september 2023 bevinden de belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjsher en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan.

NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen.

Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 31).

Ook het aantal ISKP-aanvallen neemt aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als *"vermindert"* en *"beperkt"*. ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kaboel en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (*incl.* de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 32-34).

In de referentieperiode 1 juli 2022 – 12 januari 2024 eist het *Afghanistan Freedom Front* (AFF) een toegenomen aantal aanvallen tegen taliban-doelen op. Op X, voorheen Twitter, beweert de AFF, 43 aanvallen te hebben uitgevoerd in de periode 1 oktober 2023 – 15 januari 2024, waarvan 19 in november 2023, zoals gerapporteerd door *BBC Monitoring*. De meeste aanvallen zouden zijn uitgevoerd in Kabul en de noordoostelijke provincies Laghman, Kapisa, Parwan en Takhar. Eén geclaimde aanval werd uitgevoerd in de stad Kandahar. In diezelfde referentieperiode registreren ACLED en de UCDP ook aanvallen waarbij de AFF betrokken was (respectievelijk 36 en 38 veiligheidsincidenten). Er werden veiligheidsincidenten geregistreerd zowel in de bovengenoemde provincies, als in de provincies Baghlan, Balkh, Panjshir en Samangan. De UCDP registreert echter geen enkel veiligheidsincident in Takhar. De Secretaris-Generaal van de VN beschrijft het AFF als *"meest actieve groep"* tijdens de laatste referentieperiode die loopt van 18 september tot 1 december 2023, terwijl hij het NRF omschrijft als *"veel minder actief dan in 2022"* (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 5).

De Secretaris-Generaal van de VN stelt ook vast dat het NRF geen aanvallen uitvoert in haar voormalige bolwerk in de provincie Panjshir. ACLED noch UCDP registreren enige veiligheidsincidenten waarbij het NRF betrokken is in Panjshir in de periode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024, maar wel in andere delen van Afghanistan. Bij geregistreerde ACLED-incidenten, waarbij het AFF en NRF betrokken zijn, zijn de *de facto* militaire troepen of de *de facto* politiemacht de doelwitten. ACLED registreert 36 veiligheidsincidenten waarbij het AFF en 23 waarbij het NRF betrokken is in de periode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024. In diezelfde periode registreert de UCDP 38 veiligheidsincidenten waarbij het AFF en 22 waarbij het NRF betrokken is. In het kader van voorgaande incidenten worden geen burgerdoden geregistreerd (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 5).

De Secretaris-Generaal van de VN constateert een algemene daling van het aantal aanvallen dat wordt opgeëist door of toegeschreven aan ISKP. In de periode van 1 augustus tot 7 november 2023 registreerde de VN 8 ISKP-aanslagen in 3 provincies. Drie van deze aanvallen waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap, waaronder een aanval in Pul-e Khumri, en twee van de aanvallen in Dasth-e Barchi (op 23 oktober en 7 november 2023). ACLED-gegevens wezen ook op een daling van het aantal

veiligheidsincidenten waarbij ISKP betrokken was in 2023 (49 incidenten in totaal) in tegenstelling tot 2022 (199 incidenten). Ook Human Rights Watch constateerde een afname van ISKP-aanvallen in 2023 (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 7).

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteert de UCDP, 781 incidenten, waarbij de meeste incidenten plaatsvinden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 30).

UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 36). In diezelfde referentieperiode documenteert ACLED, 1 618 veiligheidsincidenten, waarvan de meesten vallen in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 29-30).

In Kaboel worden door UCDP, 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 34).

ACLED registreert in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld in de provincie Kaboel, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kaboel. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreert in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan valt meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' zijn verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers zijn het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN Human Rights Council stelt in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalt tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

In de referentieperiode van 1 juli 2022 – 12 januari 2024 documenteert ACLED, 1 826 veiligheidsincidenten. Kabul is de provincie met de meeste geregistreerde incidenten, gevolgd door Takhar, Panjshir, en Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de derde en vierde plaats. (EUAA *Country Guidance Afghanistan, mei 2024*, p. 113; COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 4).

In diezelfde referentieperiode worden er volgens de UCDP-gegevens in totaal 713 dodelijke burgerslachtoffers geregistreerd, waarvan de meesten vallen in de provincie Kaboel (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38), Baghlan (31) Kunduz (179), Balkh (92) en gevolgd door Samangan, Kandahar, Balkh en Takhar. Gevechten tussen de taliban en het NRF/AFF vinden voornamelijk in deze provincies plaats. Meer dan de helft van de dodelijke slachtoffers in deze provincies valt in de maanden juli – oktober 2022.

Volgens de UCDP-gegevens zijn in de periode augustus – november 2022, 144 burgerdoden (23% van alle burgerdoden in die referentieperiode) het gevolg van vier aanvallen tegen religieuze plaatsen en sjitische doelen in Kaboel, Herat en Samangan.

In de periode 1 juli 2022 – 12 januari 2024 registreert de UCDP in de provincie Kaboel in totaal 199 burgerdoden als gevolg van 245 veiligheidsincidenten. De meeste burgerdoden als gevolg van 'aanvallen tegen burgers' worden toegeschreven aan ISKP, gevolgd door aanvallen tegen burgers door onbekende actoren en de *de facto* regering. Verder worden in Kabul 30 burgerdoden gemeld bij 32 veiligheidsincidenten waarbij de *de facto* regering aan de ene kant en ISKP aan de andere kant betrokken zijn.

Volgens de ACLED-gegevens is Kaboel de provincie met de meeste veiligheidsincidenten gecodeerd als "explosies/geweld op afstand". In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreert ACLED in totaal 393 dodelijke slachtoffers onder strijders en niet-strijders.

Het Internationaal Comité van het Rode Kruis (ICRK) registreert 541 veiligheidsincidenten met landmijnen en explosieve resten ('Explosive remnants') in januari – juni 2022. Bij deze incidenten raken in totaal 1 092

mensen gewond of gedood. De incidenten vinden voornamelijk plaats in het zuiden en het oosten van Afghanistan (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, mei 2024, p. 114-115).

In de periode van 1 oktober 2023 tot 12 januari 2024 documenteert ACLED 207 veiligheidsincidenten, waarvan 69 gecodeerd worden als “gevechten”, 33 als “explosies/geweld op afstand” en 105 als “geweld tegen burgers” (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 4).

UCDP documenteert 118 veiligheidsincidenten en 93 burgerdoden.

In diezelfde referentieperiode zijn de *de facto* militaire troepen de actoren die het vaakst betrokken zijn bij veiligheidsincidenten geregistreerd door ACLED met burgers als doelwit (67 incidenten in totaal). De UCDP registreert 21 van dergelijke incidenten, met 15 burgerdoden als gevolg.

ACLED registreert 25 veiligheidsincidenten waarbij burgers het doelwit zijn van onbekende actoren, en 11 gebeurtenissen waarbij ISKP betrokken is.

De UCDP registreert 10 van zulke incidenten, waarbij 13 burgerdoden vallen. Bovendien registreert de UCDP 8 incidenten die geclaimd of toegeschreven worden aan ISKP en die 51 burgerdoden veroorzaken.

In 2023 zijn er geen sektarische aanvallen tegen de sjiitische Hazara gemeenschap geregistreerd, totdat een zelfmoordterrorist op 13 oktober 2023 een sjiitische moskee aanvalt in Pul-e Kumri (provincie Baghlan). De schattingen van het aantal doden en gewonden lopen uiteen. Volgens de taliban veroorzaakt die aanval 7 doden en 1 gewonde, terwijl de *New York Times* melding maakt van “minstens” 17 doden en ‘tientallen’ gewonden en UNAMA het heeft over 21 doden en 30 gewonden.

ISKP eist de verantwoordelijkheid voor de aanslag op (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 6).

Uit voorgaande cijfergegevens blijkt dat de daling van het geweld zich voortzet en verder als gevolg heeft dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteert 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en de IOM meldt dat in 2022 in totaal 1 525 577 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023, p. 41 en EUAA *Country Guidance Afghanistan*, mei 2024, p. 115).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Afghanistan*” van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Laghman. Uit landeninformatie blijkt dat voor de provincie Laghman geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de “*Country Guidance Afghanistan*” van mei 2024.

3.5.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig augustus tweeduizend vierentwintig door:

C. VERHAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT